

Nr 345.

Av herr **Hæggbloom m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 86, med förslag till förordning om investeringsfonder.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 86 med förslag till förordning om investeringsfonder föreslås att den förmån, som rätten att upplägga investeringsfond innebär, begränsas till bolag och ekonomiska föreningar, medan andra grupper av företagare äro uteslutna. Detta gäller även den stora gruppen företagare inom jordbruk och skogsbruk, trots att flertalet talesmän för företagarna inom dessa förvärvskällor anfört starka skäl för att de skulle komma i åtnjutande av samma rätt som bolag och ekonomiska föreningar. I en tid, då jordbrukspolitikens mål signaleras vara att möjliggöra jämställdhet mellan jordbruket och andra folkgrupper, syns oss en sådan undantagsställning föga motiverad. Att märka är att jordbruk i regel är förhindrat använda sig av bolagsform för innehavet. Inom jordbruket finnas självklart många små företagare, för vilka rätten att upplägga investeringsfonder kommer att sakna betydelse, men så torde även vara fallet med i bolagsform drivna förvärvskällor utan att detta anses utgöra hinder för att former skapas för bildande av investeringsfonder inom sådana företag, där detta lämpar sig. Särskilt för jordbruksfastigheter med relativt ansenliga skogstillgångar är behovet av investeringsfonder ur konjunkturutmätning syfte minst lika stort som inom industrien. Försäljningarna av skogsprodukter äro oftast konjunkturbetonade. Efter en avverkning nödvändiga skogsvårdsåtgärder komma inte förrän några år efter avverkningen. Medel behöva sparas från försäljningsinkomsterna till utgifterna för skogsvårdsåtgärder. Att enskilda företagare äro föremål för progressiv beskattning medför givetvis svårigheter vid utformande av bestämmelserna för investeringsfonder, men kan inte gärna anföras som argument mot att sådan fondbildning tillåtes.

Att statsmakterna ännu inte tagit ställning till införande av bokföringskyldighet för vissa jordbrukare minskar visserligen möjligheten att nu inom jordbruket utnyttja bildande av investeringsfonder, men det bör omedelbart kunna utnyttjas av dem, som deklarerar efter bokföringsmässiga grunder, för att efter bokföringskyldighetens eventuella införande kunna utnyttjas av ännu flera.

Att åstadkomma samordning mellan en härför behöfvig lagstiftning och bestämmelserna om statsbidrag till skogsvårdsarbeten och till bostadsbyggande å landsbygden torde inte vara någon svårlöst fråga, då dylika bidrag

till sina belopp bli fixerade och det följaktligen bör vara lätt att fastställa i hur hög grad investeringsfonder anlitas för företag, till vilka bidrag utgått.

Vi anse det beklagligt, att Kungl. Maj:ts proposition om investeringsfonder förbigår jordbrukets och skogsbrukets behov, och hemställa därför,

att riksdagen ville besluta hos Kungl. Maj:t begära förslag snarast möjligt till bestämmelser om avsättning till investeringsfonder i förvärvskällorna jordbruk och skogsbruk.

Stockholm den 11 mars 1947.

Einar Hægglom.

Ragnar Sveningsson.

*Andr. Andersson,
Gisselås.*

C. Oscar Nolin.

James I. A. Dickson.

Albert Larsson.

T. G. v. Seth.
